

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

Oddział II Informacyjny

Ew. 8 № 49400 /II

52487
Pocztą polową 53.....26/X..... 1920 r.

TAJNE

D o

Generalnej Adjutantury Naczelnego Wodza
w m i e j s c u

Przesyła się w załączeniu do wiadomości odpis raportu p.o.
Attaché wojskowego w Paryżu Nr. 236/P z dnia 14 października r.b.
1 załącznik.

za zgodność:

w.z. Szefa Oddziału II Nacz. Dow.

MATUSZEWSKI m.p.

Ppułkownik Sztabu Gen.

Otrzymują: Generalna Adjutantura Naczelnego Wodza.
Minister Spraw Wojskowych.

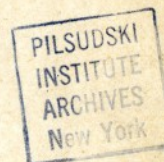
ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L: Dz. 52487, dnia 26/X 1920 r.

załącz. Wydział

Zakł. Graf. Nacz. Dow. № 1682. 10000. 3.9.20.

26

POSELSTWO POLSKIE

W PARYŻU

ATTACHÉ WOJSKOWY

11-bis, Avenue Kléber (16°)

N° 236/P

Paryż, dnia 18. Października 1920.

Do

Oddziału II-go

Naczelnego Dowództwa Wojsk Polskich

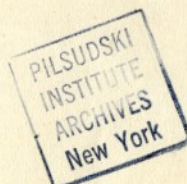
W W A R S Z A W I E.

Melduję, że zgodnie z otrzymanym rozkazem, przedstawiłem stosownie do instrukcji kwestję Wilenską w Ministerjum Wojny i Ministrowi Wojny, p. LEFEVRE.

Przedstawiona przezemnie geneza powstania dywizji litewsko białoruskiej w listopadzie 1918 na środki, dostarczone przez polaków z Litwy i Białej Rusi, najbardziej zainteresowała francuzów, którzy w niej znaleźli pewne usprawiedliwienie niesubordynacji dywizji.

Doniosłem o tem posłowi, który tegoż argumentu użył w rozmowach swoich na Quai d'Orsay.

Zaznaczyć muszę jednak, że francuzi nie dają się zupełnie przekonać, że zajęcie Wilna odbyło się bez uprzedniego porozumienia i zgody naszego rządu. Dając to do zrozumienia zaznaczają, że rząd polski

powinien ostrożną polityką dać dowody, że udziału w tem nie brał, aby tym sposobem nie dać powodu dla nieprzyjaznego względem nas wystąpienia Anglii, która bezwzględnie będzie się starała znaleźć odwet dla siebie w kwestji Wilna za poniesioną porażkę w dotychczasowej swej polityce polskiej.

W radzie Ambasadorów podtrzymuje nas i broni jedynie Francja, i jak naszej Delegacji udało się dowiedzieć, jedynie dzięki Francji treść pierwszej noty angielsko francuskiej, została zmieniona, albowiem pierwszy projekt angielski był bardziej ostry i stanowczy.

Udało się nam dowiedzieć b. poufnie, że Rada Ambasadorów ma wystosować do rządu Polskiego drugą notę, która będzie zredagowana na podstawie raportu nadesłanego przez Komisję Ligi Narodów ^{z Wilna}. Melduję o powyższem, aby Naczelne Dowództwo mogło odpowiednio urobić opinię pułk. REBOUŃ'a i członków Ligi Narodów, gdyż raporty ich będą decydowały o dalszym stanowisku Francji i Anglii w sprawie Wilna.

10-251
P. LEFEVRE zakomunikował mi poufnie, że w rozmowie z nim BENESZ zaznaczył, że jemu i MASARYKOWI ogromnie zależy na wejściu Polski do małej ententy. Fakt ten pozwalałby przypuszczać, że moment obecny byłby odpowiedni dla pertraktacji z Czechami, którym zależałoby na zjednaniu sobie Polski.

Koła polityczne francuskie widziałyby zyczli.

wym okiem przystąpienie nasze do małej Entente'y.

Podkreślając to p. LEFEVRE powiedział mi, że gdybyśmy wchodzili w skład tej entente'y, to kwestja Wilenska nie mogłaby być tak ostro postawiona przez Anglję, jak obecnie, gdyż musiałaby się liczyć nie z jedną Polską, lecz z całą małą entente'ą.

W rozmowie ze mną p. LEFEVRE podkreślając, że Ameryka dotychczas w kwestji Wilna nie wypowiedziała się, radził abysmy w powyższej kwestji urzędowo nie angazowali się i zachowali najwyższą rezerwę, żeby nie dać Ameryce powodu do poparcia stanowiska zajętego przez Anglję.

12 b.m. wyjechał gen. NIESSEL do Warszawy. W celu pożegnania go pojechalismy z kpt. MORSTINEM na dworzec, jako oficjalni przedstawiciele Nacz. Dow. i Min. Spraw Wojskowych. Jednocześnie gen. POMIANKOWSKI zarządził, aby wszyscy szefowie sekcji i referenci oficerowie W. Misji Zakupów byli na dworcu. (Okolo 40 oficerów).

Obecność tylu oficerów miało charakter manifestacji, która nie mogąc być usprawiedliwiona ani zasługami gen. NIESSEL'a dla Polski, ani nieodpowiadając intencjom Nacz. Dow. i Min. Spraw Wojskowych zdziwiła bardzo poselstwo tutejsze, o czem melduję.

Melduję, że 11-go b.m. major GIZYCKI, Szef I-szej Sekcji P.MW.Z. został odznaczony krzyżem kawalerskim Legji Honorowej, za służbę swą jeszcze w Armji Francuskiej.

Attaché Wojskowy
Z rozkazu zastępcy

Rotmistrz

